

TR TÝDENÍK ROZHLAS

V TOMTO ČÍSLE

Mosty nestavím.
Rozhovor s novinářem
Davidem Vaughanem

www.radioservis-as.cz

POOTEVŘENÉ KOMNATY ONDŘEJE KEPKY

č. 11/2011 ■ 28 Kč (předplatné 25 Kč)

9 771213 209009

■ **STRANA 8**
Co dovede člověk?
Co čas? Fejton
Miloše Doležala

■ **STRANA 10**
Sčítání lidu 2011
ve vysílání
Českého rozhlasu

■ **STRANA 16**
Kde byl doma Edward
Elgar. Britská hudební
reportáž Petra Vebera

ČESKÝ ROZHLAS

Pootevřené komnaty Ondřeje Kepky

Hříchy pro posluchače rozhlasu byl sice jeho dosud nejrozsáhlejší režijní úkol v Českém rozhlase, rozhodně to ale nebyl jeho první kontakt s tímto médiem. Kdybychom se chtěli vydat po stopách rozhlasových začátků režiséra a herce Ondřeje Kepky, museli bychom couvnout v čase až do doby, kdy patřil mezi takzvaná Dismančata. Jako kluk hrál spoustu dětských rolí. Právě rozhlas ho, jak sám říká, přivedl k herectví a k umění obecně.

Když začal Dušan Klein připravovat scénáře ke svému seriálu původních rozhlasových detektivek, projevil jednoznačné přání, abyste je režíroval právě vy. Byla to pro vás výzva?

Rozhodně. Pan režisér Klein byl mým profesorem na FAMU a velmi si jeho nabídky vážím. K režijnímu pultu jsem usedal sice s dávkou zkušeností, ale zároveň pro mě byla spousta věcí nových. Bavilo mě třeba vyzkoušet si, jak bude v rozhlase fungovat princip filmového střihu. Ne vždycky zvukař nad mými nápady zrovna jásal, ale v mnoha případech jsem ho přesvědčil, že fantazie posluchače je schopna tyto postupy zpracovat. Hodně jsme si takto s celým týmem vyhráli. Spolupráce se zvukařem Milanem Křivohlavým byla skvělá. A nesmíme zapomenout na autory textů jednotlivých dílů, na dramaturgy, a protože se v seriálu nakonec objevilo více než padesát výrazných hereckých rolí, ocenil jsem koordinaci produkční Jany Knapové.

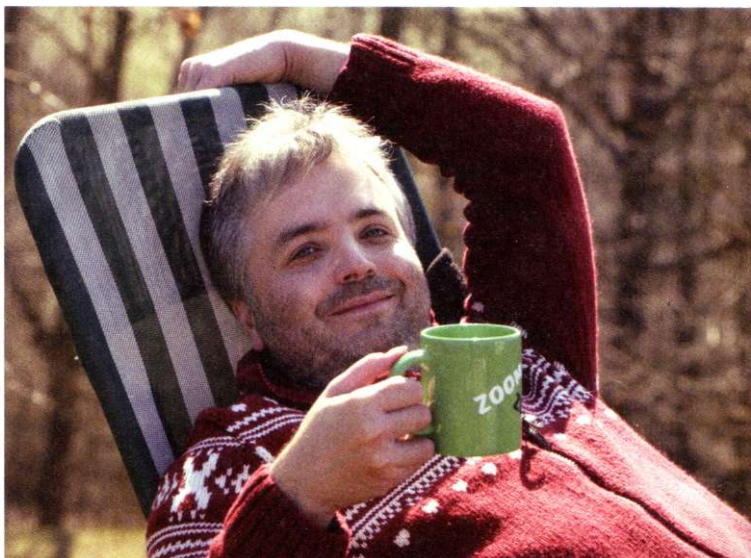
Podle jakého klíče jste si vybíral obsazení?

Šlo mi o to, aby byl seriál posluhačsky atraktivní, proto jsem volil mezi rozhlasově zkušenými herci a do studia jsem vedle představitelů titulních rolí Dany Černé, Jiřího Štěpničky a Jiřího Dvořáka pozval například Vladimíra Brabce, Tatjanu Medveckou, Otakara Brouska, Blanku Bohdanovou, z mladších generací Lucii Vondráčkovou, Simonu Postlerovou, Nellu Boudovou. Vedle toho jsem se do každého dílu snažil obsadit osobnost, která v rozhlase často neúčinkuje. A tak si třeba Jitka Čvančarová v tomto seriálu odbyla svou rozhlasovou dramatickou premiéru. Nesázal jsem na jistotu.

Jaké bylo největší úskalí rozhlasových Hříchů?

Hlavní chyták byl v tom, že režisér Dušan Klein má velmi silné obrazové a filmové vidění. A tak bylo někdy těžké najít pro jeho náměty dostatečně sdělné zvukové vyjádření. Někdy celý tým včetně zvukaře i režiséra ozvučení Petra Šplíchala musel využít veškerých rozhlasových možností, ale všechny nás to nesmírně bavilo.

Televizní a filmoví režiséri obvykle mají za to, že rozhlasová profese je o mnoho lehčí. Myslíte si to také?

„Vždycky jsem toužil zahrát si mladého policajta,“ říká režisér Hříchů pro posluchače rozhlasu Ondřej Kepka, který v seriálu vytvořil roli komisaře Pechara
Foto Daniel Hnát

Rozhodně bych to netrdil. Je to osobitá a svébytná disciplína stejně jako televizní, filmová, divadelní či dabingová režie. Všechny jsem si vyzkoušel. Každá má svoje a být univerzálním režisérem je skoro nemožné. Základ je společný: schopnost organizovat, vymýšlet koncepcce, stmelovat lidi, ale prostředky jsou rozdílné. Stejně je tomu i u herectví. Někteří herci jsou skvělí ve filmu, na jevišti už méně. A naopak. Kolik úžasných hlasů známe a neumíme k nim přiřadit obličej? Rozhlas má výhody v tom, že se pracuje v komornějším prostředí, tvůrce není vystaven tak velkému stresu a neruší ho tolik okolních vlivů. Nepotřebuje žádné architektky, osvětlovače, rekvizitáře, maskéry a kostyméry. Kromě zvuků, atmosféry a hudby je slovo to jediné, na čem se staví. A to je nesmírně očištné pro herce i pro režiséra.

Co vás v poslední době nejvíce potěšilo?

Velkou radost mi udělala knížka mých vlastních fotografií Soukromé album, kterou se mi podařilo vydat. Završil jsem tím své mnohaleté usilování. Jednotlivé snímky doprovázejí krátké příběhy, články, úvahy či anekdoty. Ti, co je četli, říkají, že se z nich o mně mnohé dozvěděli. To mě docela překvapilo, neměl jsem to v plánu. Česká televize teď opět reprizuje třiatřicetidílný cyklus Ondřejova filmová škola. Z toho mám taky radost, ale ještě víc by mě po-

těšilo, kdybychom se konečně pustili do natáčení dalších dílů, ale zatím na ně prý v televizi stále nenacházejí peníze. Je to originální systematická učebnice pro začínající filmaře všeho typu.

Jak se vám daří v království poezie?

DVD Království poezie, jehož distributorem je Radioservis, bylo výsledkem dvouleté náročné práce. Organizačně, finančně i umělecky. Naším původním záměrem bylo rehabilitovat poezii. Posléze jsme začali mluvit o tom, že ji budeme muset resuscitovat, a nakonec jsme došli k tomu, že ji bude třeba spíše exhumovat. Mnoho lidí mladší generace vůbec neví, o co jde. Považují poezii za něco, co bylo kdysi a už není. Toto zjištění nás šokovalo. A tak vznikl film, který moderními postupy ukazuje, kde má dodnes poezie své místo, co je z klasiky stále aktuální a jak k poezii přistupovat. Průvodcem je moje máma Gabriela Vránová, s níž polemizuje slovenský překladatel a básník Lubomír Feldek. Film otvírá téma, k čemu je poezie vlastně dobrá, když se bez ní dá celkem v klidu žít. Bylo nám ctí, že ve filmu vystupuje dále řada skvělých hostů: Luděk Munzar, Viktor Preiss, Otakar Brousek a další. Snažíme se lidem pootevřít komnatu, která je pro ně třeba dosud nepoznaná, a nabídnout jim, aby vstoupili.

• Jitka Škápíková, publicistka